

DECIZIE

02 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Tatiana Vieru, Nicolae Clima, Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către Biroul Vamal Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Viknograd” împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012, prin care acțiunea a fost admisă

c o n s t a t ă

La 30 septembrie 2011 SRL „Viknograd” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada 22 iunie - 13 septembrie 2011 a introdus pe teritoriul Republicii Moldova PVC profiluri pentru producerea construcțiilor metaloplastice, procurate de la firma SA „Kompen” din Turcia în temeiul contractului nr.01122009 din 01 decembrie 2009. Conform declarațiilor vamale nr.I14727 din 22 iunie 2011 în sumă de 22622,18 dolari SUA, nr.I15848 din 04 iulie 2011 în sumă de 22797,46 dolari SUA, nr.I17375 din 19 iulie 2011 în sumă de 22594,60 dolari SUA, nr.I18650 din 01 august 2011 în sumă de 22675,18 dolari SUA, nr.I20813 din 22 august 2011 în sumă de 22487,88 dolari SUA, nr.I21764 din 01 septembrie 2011 în sumă de 22680,44 dolari SUA, nr.I22964 din 13 septembrie 2011 în sumă de 22971,92 dolari SUA.

Invocă că, perfectarea și prezentarea declarațiilor vamale le-a efectuat brokerul vamal, firma ÎM „Eurosped-Agrogran” SRL, în persoana lui Iurie Groza, conform Codului vamal al RM și Legii RM nr.1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și punctele 4,5,6 ale Regulamentului cu privire la ordinea declarării valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.600 din 14 mai 2002.

Susține că în conformitate cu art.10, 11 ale Legii cu privire la tariful vamal și punctele 2 și 3 ale Contractului nr.01122009 din 01 decembrie 2009, la declararea mărfii importate brokerul vamal a aplicat prima metodă de estimare a valorii în vamă a mărfii-conform valorii de tranzacție, deoarece valoarea fiecărui lot de marfă a fost stabilită exact de către vânzător, este indicată în factura vânzătorului pentru fiecare lot de marfă și indicată cu exactitate în declarația vamală în valuta SUA.

Însă, Biroul vamal Chișinău a aplicat metodele 2-6 de estimare a valorii în vamă la perfectarea declarațiilor vamale nr.I 14727 din 22 iunie 2011, nr.I 15848 din 04 iulie 2011, nr.I 17375 din 19 iulie 2011, nr.I 18650 din 01 august 2011, nr.I 20813 din 22 august 2011, nr.I 21764 din 01 septembrie 2011, nr.I 22964 din 13 septembrie 2011 din motivul încălcării prevederilor pct.13, 14,15 ale Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.600 din 14 mai 2002, invocînd existența suspiciunilor privind veridictatea datelor, indicate de către declarant și neprezentarea de către declarant a documentelor suplimentare cerute de vamă.

Mai afirmă că, aplicarea față de SRL „Viknograd” a altor metode de estimare a valorii în vamă a mărfii, a dus la creșterea impozitului, a taxelor și plăților vamale în sumă de 280186,56 lei, necătînd la faptul că a îndeplinit toate cerințele organului vamal, prezentînd documentele suplimentare, ultimul a majorat considerabil fără temei juridic și abuziv prețul mărfii importate de către declarant de la 1968467,06 lei pînă la 2543526,54 lei, cu 557599,16 lei mai mult.

Menționează reclamantul că a contestat actele menționate atît la Biroul Vamal Chișinău cît și la Serviciul Vamal.

Solicită reclamantul anularea actelor de inspecție întocmite de inspectorii Biroului Vamal Chișinău aferente declarațiilor vamale nr.I 14727 din 22 iunie 2011, nr.I 15848 din 04 iulie 2011, nr.I 17375 din 19 iulie 2011, nr.I 18650 din 01 august 2011, nr.I 20813 din 22 august 2011, nr.I 21764 din 01 septembrie 2011, nr.I 22964 din 13 septembrie 2011.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2012 a fost introdus în proces în calitate de copîrît Biroul Vamal Chișinău.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012 acțiunea a fost admisă integral. S-au anulat actele de inspecție întocmite de organul vamal în baza declarațiilor vamale nr.3029I14727 din 22 iunie 2011, nr.3029I15848 din 04 iulie 2011, nr.3029I17375 din 19 iulie 2011, nr.3029I18650 din 01 august 2011, nr.3029I20813 din 22 august 2011, nr.3029I21764 din 01 septembrie 2011, nr.3029I22964 din 13 septembrie 2011. S-a obligat Biroul Vamal Chișinău să treacă în contul altor plăți vamale și fiscale, pe care trebuie să le achite SRL „Viknograd” sumele taxelor vamale plătite în plus la buget în mărime de 280186,56 lei.

La 22 februarie 2013 Biroul Vamal Chișinău a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care capătul de cerere referitor la DV nr.3029I14727 din 22 iunie 2011, DV nr.3029I15848 din 04 iulie 2011, DV nr.3029I17375 din 19 iunie 2011 să fie respinsă ca depusă tardiv, iar capătul de cerere referitor la DV nr.3029I18650 din 01 august 2011, DV nr.3029I20813 din 22 august 2011, DV nr.3029I21764 din 01 septembrie 2011, DV nr.3029I22964 din 13 septembrie 2011 să fie respinsă ca nefondată.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărîrea primei instanțe, deoarece au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond nu au fost elucidate pe deplin.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Biroul Vamal

Chișinău neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea hotărîrii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art.6 alin.(1) al Legii nr.1380-XII din 20 noiembrie 1997 privind tariful vamal, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale.

Conform art.7 alin.(1) al Legii menționate, valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

În ședința de judecată s-a constatat că, în perioada 22 iunie 2011-13 septembrie 2011 SRL „Viknograd” prin intermediul brokerului vamal SRL „Eurosped-Agrogran” a depus la organul vamal declarațiile vamale nr.3029I14727 din 22 iunie 2011 în sumă de 22622,18 dolari SUA, nr.3029I15848 din 04 iulie 2011 în sumă de 22797,46 dolari SUA, nr. 3029I17375 din 19 iulie 2011 în sumă de 22594,60 dolari SUA, nr. 3029I18650 din 01 august 2011 în sumă de 22675,18 dolari SUA, nr. 3029I20813 din 22 august 2011 în sumă de 22487,88 dolari SUA, nr. 3029I21764 din 01 septembrie 2011 în sumă de 22680,44 dolari SUA, nr. 3029I22964 din 13 septembrie 2011 în sumă de 22971,92 dolari SUA privind importul în Republica Moldova a PVC profiluri pentru producerea construcțiilor metaloplastice, procurate de la SA „Kompen” din Turcia în temeiul contractului nr.01122009 din 01 decembrie 2009, valoarea în vamă a mărfii fiind calculată conform metodei 1 prevăzută la art.10 alin.(1) lit.a) a Legii cu privire la tariful vamal- în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

În rezultatul verificării corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă, Biroul Vamal Chișinău a ajuns la concluzia că valoarea în vamă a mărfii la declarațiile vamale sus menționate a fost determinată incorect, întocmind în acest sens actele de inspecție cu privire la calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorat prețul mărfii importate de la 1968467,06 lei pînă la 2543526,54 lei.

Din actele cauzei rezultă că Biroul Vamal Chișinău nu a acceptat valoarea în vamă a mărfii declarate de către SRL „Viknograd” din motiv de suspiciune privind veridicitatea datelor, neprezentarea de către declarant a documentelor suplimentare cerute de către organul vamal, adică SRL „Viknograd” la declararea valorii în vamă a mărfii a încălcat prevederile pct.13, 14, 15 ale Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, aprobat prin hotărîrea Guvernului RM nr.600 din 14 mai 2002, aplicînd astfel organul vamal metodele 2-6 de estimare a valorii în vamă.

Conform pct. 13 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată și a datelor suplimentare referitoare la ea, declarantul este obligat să prezinte la cererea autorității vamale, documentele de constituire a persoanei care introduce mărfurile pe teritoriul Republicii Moldova; contractul comercial încheiat cu vânzătorul produselor respective și acordurile adiționale la el, precum și corespondența comercială purtată cu acesta în vederea încheierii și derulării contractului; factura (invoice) și

documentele bancare de plată (dacă factura este achitată) sau factura pro forma, precum și alte documente de plată și/sau contabile ce confirmă valoarea mărfurilor; documentele de transport; contractul de asigurare a mărfurilor și polița de asigurare, după caz; factura de trăsură sau calculul oficial autentificat al cheltuielilor de transport; declarația vamală a țării de expediere (dacă aceasta există); listele de ambalaj; licența pentru mărfurile introduse, importul cărora este admis în baza licențelor stabilite; certificatul de origine al mărfurilor, certificatul de calitate, conformitate etc.

Astfel materialele dosarului atestă că la declararea mărfii în vamă SRL „Viknograd” a prezentat documentele necesare și anume: contractul de cumpărare-vânzare, scrisoarea furnizorului de confirmare a statutului oficial de distribuitor, calculele furnizorului pentru profilurile PVC, lista de prețuri a furnizorului, certificatul de proveniență a CCI din Turcia, copia declarației de export a furnizorului autentificată notarial, scrisoarea furnizorului cu privire la imposibilitatea de oferire a originalului declarației vamale, facturile fiscale, declarația vamală pentru prima metodă de estimare a valorii vamale, copia declarației ecologice, contractul și nota de plată pentru transportare, actul de confruntare, comanda pentru livrarea mărfii, certificatul cu privire la corespondența de afaceri, catalogul.

În atare circumstanțe instanța de recurs consideră că SRL „Viknograd” a prezentat Biroului Vamal Chișinău toate documentele solicitate de către acesta în vederea confirmării valorii în vamă, fapt confirmat prin actele anexate la declarațiile vamale.

Mai mult ca atât cum a menționat și prima instanță nu pot fi considerate întemeiate solicitările organului vamal cu privire la prezentarea de către intimat a documentelor suplimentare referitoare la calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfii evaluate (dacă firma este de acord să o prezinte cumpărătorului), declarația vamală a țării de expediere, precum și valoarea mărfurilor omogene, deoarece conform art.16 alin.(2) al Legii cu privire la tariful vamal, autoritatea vamală nu este în drept să ceară sau să oblige o persoană nerezidentă să prezinte spre verificare documentele de evidență sau să permită accesul la ele în scopul de a determina valoarea calculată a mărfii. Totodată, informația comunicată de producătorul mărfii în scopul determinării valorii în vamă a acesteia, conform prevederilor prezentului articol, poate fi verificată în altă țară de autoritatea vamală, cu acordul producătorului și cu condiția preavizării guvernului țării în cauză și neopunerii acestuia cercetărilor.

Totodată este cert faptul că la perfectarea declarației vamale intimatul a prezentat calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfii evaluate, declarația vamală a țării de expediere, precum și declarația vamală a țării de expediere autentificată notarial.

Prin urmare prima instanță corect a constatat că organul vamal a aplicat neîntemeiat față de SRL „Viknograd” metodele 2-6 de evaluare a valorii în vamă a mărfii, pe motivul neprezentării documentelor suplimentare sau a suspiciunii veridicității documentelor prezentate de către ultimul, or, documentele prezentate de către intimat organului vamal pentru perfectarea declarațiilor vamale confirmă faptul că SRL „Viknograd” a îndeplinit prevederile art.11 al Legii cu privire la tariful vamal și pct.13, 14, 15 ale Regulamentului privind modul de calculare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM.

Concomitent, instanța de recurs mai reține că, nici în prima instanță și nici în instanța de recurs, recurentul (pîrîtul) nu a motivat, argumentat și nu a probat necesitatea prezentării de către SRL „Viknograd” cărorva documente și informații suplimentare.

Conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, la examinarea în contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârîului.

Or, după cum rezultă din materialele dosarului Biroul vamal Chișinău n-a prezentat probe care să combată pretențiile invocate în cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Viknograd”.

Nu poate fi reținut și urmează a fi respins argumentul recurentului precum că actele de inspecție ale Biroului vamal Chișinău nu constituie obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece pct.3 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 24 decembrie 2010 Cu privire la practica examinării în contenciosul administrativ a litigiilor legate de aplicarea legislației vamale, prevede că, în coroborarea art.18, art.297 alin.(1) din Codul vamal cu prevederile art.3 din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ pot fi actele administrative cu caracter normativ și individual ale organelor vamale și ale colaboratorilor vamali, acțiunile sau inacțiunile acestora referitoare la efectuarea controlului vamal, a vămuirii, iar pct.6 al Hotărîrii menționate stabilește că, actul de inspecție este un act unilateral de voință și purtător de efecte juridice, deoarece, prin emiterea lui, sînt stabilite anumite obligații în sarcina declarantului, care poate fi utilizat numai în cadrul implementării modulelor Sistemului Informațional ASYCUDA World.

Referitor la argumentul recurentului cu privire la faptul că SRL „Viknograd” a încălcat termenul de contestare a actelor de inspecție aferente declarațiilor vamale nr.3029I14727 din 22 iunie 2011, nr.3029I15848 din 04 iulie 2011 și nr. 3029I17375 din 19 iulie 2011 instanța de recurs îl consideră neîntemeiat, deoarece actele cauzei denotă contrariu și cu atît mai mult că asupra acestui argument s-a expus și prima instanță.

Prin urmare, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că actele de inspecție au fost emis cu încălcarea prevederilor legale, fapt ce denotă că acțiunea SRL „Viknograd” către Biroul Vamal Chișinău este una întemeiată.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță a dat o apreciere corectă raportului juridic în litigiu, prin prisma cadrului legal aplicabil în speță, în coroborare cu probele materiale existente, fapt ce a dus la emiterea unei hotărîri legale, iar celelalte argumente invocate de către recurent în acest sens nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate.

Față de cele ce preced și avînd în vedere faptul că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sînt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin.(1) lit. a) 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Biroul Vamal Chișinău.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Viknograd”

împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Nicolae Clima

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat